

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobce: **K. M.**, narozený dne X
bytem X
zastoupen Mgr. Ondřejem Moutvičkou, advokátem
sídlem Ladova 1077, 436 01 Litvínov

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2023, č. j. X

takto:

- I. Ve vztahu k výroku I. rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 10. 2023, č. j. X, **se žaloba zamítá.**
- II. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 10. 2023, č. j. X, **se** ve výroku II. **zrušuje** a věc **se v tomto rozsahu vrací** žalované k dalšímu řízení.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Prvostupňovým rozhodnutím žalované ze dne 16. 8. 2023, č. j. X, žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) a podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), rozhodla, že se žalobci ode dne 12. 9. 2023 snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

sociálního zabezpečení Most (dále jen „OSSZ Most“) ze dne 9. 5. 2023 již žalobce není invalidní pro invaliditu třetího stupně, nýbrž od 9. 5. 2023 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož jeho pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 %.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalované podal žalobce námitky, o kterých žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 26. 10. 2023, č. j. X, jímž byly výrokem I. zamítnuty žalobcovy námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované, a bylo potvrzeno zmíněné prvostupňové rozhodnutí, a dále byla výrokem II. s účinností od 12. 12. 2023 zastavena výplata invalidního důchodu prvního stupně v souladu s § 56 odst. 1 písm. c) pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaná na základě posudku zpracovaného v námitkovém řízení shledala, že žalobce byl invalidní pro invaliditu prvního stupně pouze v období do 10. 10. 2023, zatímco od 11. 10. 2023 již nebyl invalidní ani pro invaliditu prvního stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činila pouze 20 %.
3. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení druhostupňového rozhodnutí žalované a požadoval, aby mu byla soudem přiznána náhrada nákladů řízení.

Žaloba

4. Žalobce v podané žalobě konstatoval, že žaloba směřuje proti oběma výrokům napadeného rozhodnutí, avšak primárně proti výroku II., jímž byla zastavena výplata invalidního důchodu prvního stupně. Žalobce však nadále nesouhlasil, že by mu náležel jen invalidní důchod prvního stupně, neboť má za to, že jeho zdravotní stav se nezměnil a jeho zdravotní komplikace nadále odpovídají invalidnímu důchodu třetího stupně.
5. Žalobce namítl, že žalovaná se v napadeném rozhodnutí neomezila jen na přezkum původního rozhodnutí v rozsahu žalobcových námitek, nýbrž nad jejich rámec a z vlastní iniciativy přezkoumala zdravotní stav žalobce na základě pravděpodobně nekompletních podkladů a nesprávně tak dospěla k závěru, že žalobci nebude nově přiznána ani invalidita prvního stupně. Tento závěr však dle žalobce nevychází z žádných nových skutečností zjištěných v mezidobí od května do října 2023 a není tedy zřejmé, jak mohlo být prvostupňové rozhodnutí potvrzeno, když byl jeho závěr následně zpochybněn.
6. Dle žalobce vychází výrok II. napadeného rozhodnutí ohledně zastavení výplaty invalidního důchodu z nesprávného a nepřesně vyhotoveného posudku o invaliditě vypracovaného dne 11. 10. 2023 posuzující lékařkou MUDr. M. M. v rámci řízení o námitkách, přičemž tato lékařka neměla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci, přičemž dostupné podklady vyhodnotila nesprávně. Žalobce upozornil, že ve zmíněném posudku dále byla nesprávně interpretována zpráva z onkologie ze dne 31. 10. 2022 tak, že žalobce je v remisi a má přijít na kontrolu za tři roky, ačkoli ve zmíněné lékařské zprávě byla uvedeno, že další kontrola má být provedena již 23. 10. 2023, tedy již za rok a nikoli až za tři roky. Toto zjištění dle žalobce znamená, že zmíněná lékařka při vypracování posudku o invaliditě ze dne 11. 10. 2023 postupovala nepřesně a chybovala již v základním čtení lékařských zpráv. Dle žalobce tak panuje výrazná pochybnost o správnosti celého posouzení, když zmíněná lékařka došla k závěru, že onkologický pacient (žalobce), jehož stav se od roku 2022 výrazně nezlepšuje, se v mezidobí od 16. 5. 2023 do 11. 10. 2023 tak výrazně změnil, že se pokles pracovní schopnosti v uvedeném období ze 40 % snížil na pouhých 10-20 %. Takové zlepšení zdravotního stavu onkologického pacienta je dle žalobce zarážející i při laickém posouzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proto žalobce požadoval, aby ohledně jeho zdravotního stavu byl zpracován znalecký posudek zadáný soudem.

Vyjádření žalované k žalobě

7. Žalovaná v úvodu písemného vyjádření k žalobě zrekapitulovala průběh správního řízení i závěry posudků zpracovaných v průběhu prvostupňového a druhostupňového řízení ohledně invalidity žalobce.
8. Žalovaná konstatovala, že souhlasí, aby soud vyžádal od Posudkové komise MPSV posudek ohledně invalidity žalobce.

Ústní jednání soudu

9. Při ústním jednání konaném dne 7. 1. 2025 právní zástupce žalobce odkázal na podanou žalobu a zdůraznil, že procentuální pokles pracovní schopnosti žalobce vycházel rozdílně v jednotlivých posudcích ve správním řízení i v posudku vyžádaném soudem od posudkové komise MPSV. Proto navrhl, aby soud vyžádal znalecký posudek od znalce nezávislého na ČSSZ.
10. Pověřená pracovnice žalované odkázala na písemné vyjádření k žalobě a s ohledem na závěry posudku posudkové komise ze dne 21. 8. 2024 ponechala závěr na soudu.
11. Soud při tomtéž jednání provedl v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dokazování posudkem a protokolem z jednání posudkové komise ze dne 21. 8. 2024. Jelikož zmíněný posudek se jevil soudu přesvědčivý a věrohodný, nepovažoval soud za potřebné nechat zpracovat znalecký posudek navrhovaný žalobcem. Tento důkazní návrh proto soud zamítl.

Posouzení věci soudem

12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
13. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba je zčásti důvodná.
14. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvostupňové rozhodnutí o snížení invalidity žalobce z třetího na první stupeň bylo vydáno na základě posudku o invaliditě vypracovaného dne 9. 5. 2023, č. j. X, posudkovou lékařkou OSSZ Most. Podle zmíněného posudku již žalobce nebyl invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je dle posudku zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddílu A, položce 1c

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přílohy k vyhlášce č. 359/2009 o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanoví pokles pracovní schopnosti v rozmezí od 35 do 45 %. Lékařka OSSZ Most stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce uprostřed uvedeného rozmezí a takto stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti již neměnila. Posudkem byl den změny invalidity stanoven k datu jednání, tj. ke dni 9. 5. 2023.

15. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalované podal žalobce námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 11. 10. 2023, který vypracovala posudková lékařka ČSSZ MUDr. M. M.. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla ohledně rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce v období do 10. 10. 2023 ke shodnému závěru jako posudek pořízený v prvostupňovém řízení, tedy že rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je stav po onkologické léčbě karcinomu jícnu s omezením fyzických schopností. Zdravotní stav byl hodnocen dle kapitoly II. (onkologie), oddílu A (zhoubné novotvary), položky 1c [středně těžké postižení, stavy v kompletní remisi, zpravidla po 6 měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované, kde poruchy mají rozsah do poloviny stupnice úplné poruchy funkčních schopností...] přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 35-45 %. Pokles pracovní schopnosti žalobce byl stanoven ve středu uvedeného rozmezí ve výši 40 %. Za období od 11. 10. 2023 pak lékařka v posudku stanovila, že rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II. (onkologie), oddílu A (zhoubné novotvary), položky 1b [lehké postižení, stavy v kompletní remisi, zpravidla po 6 měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované...], přičemž míra poklesu pracovní schopnosti činí 20 %. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.
16. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že „[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“ Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
17. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že „[p]racovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“ V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že „[z]a zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.“ V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
19. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že „[j]e-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nescítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.“
20. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity dále platí, že „[v] případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“
21. V projednávané věci tedy dle závěrů posudkové lékařky ČSSZ byl žalobce v období od 9. 5. 2023 do 10. 10. 2023 invalidní v prvním stupni, a v následném období od 11. 10. 2023 již žalobce nebyl invalidní ani v prvním stupně, protože žalobcovy námitky byly napadeným rozhodnutím zamítnuty (výrok I.) a výplata invalidního důchodu byla za období od 11. 10. 2023 zastavena (výrok II.) s odůvodněním, že z důvodu žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 20 %, přičemž pro vznik nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně je však nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti byla minimálně 35 %.
22. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí splňoval podmínky invalidity a případně v jakém stupni invalidity.
23. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky ČSSZ o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od Posudkové komise MPSV, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, povolána k posuzování zdravotního stavu

žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti.

24. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 21. 8. 2024. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odborným lékařem z oboru interního lékařství. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace OSSZ Most a spisové dokumentace námitkového řízení pak komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 26. 10. 2023) žalobce byl invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 %.
25. Svůj závěr posudková komise odůvodnila tak, že žalobcovo zdravotní postižení je uvedené v kapitole II, oddíl A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Dle posudkové komise však vzhledem k tomu, že zdravotní stav má vliv na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 35 %. U žalobce se dle posudkové komise jedná o funkčně lehké postižení, kdy stav je v kompletní remisi, stabilizovaný a proběhlá resekce orgánu není zvenčí přímo viditelná. Únavnost, dolní dyspeptický syndrom a bolesti jako projevy susp. neuropatie lze hodnotit dle posudkové komise jako lehké funkční postižení, kdy výkon některých denních aktivit je prováděn s obtížemi. Žalobce je dle posudkové komise nadále pravidelně sledován v onkologické ambulanci, kdy jsou opakovaně prováděny kontrolní gastrokopie, kolonoskopie a PET/CT a v jícnové poradně. Posudková komise se proto přiklonila k horní hranici procentuálního rozmezí 15-25 %, navýšené o 10 %, tedy celkem 35 %, jak bylo uvedeno již výše.
26. Po zhodnocení výše předestřené posudku Posudkové komise MPSV, kterým byl proveden důkaz při soudním jednání, soud konstatuje, že posudek ze dne 21. 8. 2024, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise a byl přešetřen odborným lékařem z oboru interního lékařství.
27. Lékaři posudkové komise přitom dospěli ke stejné kvalifikaci postižení žalobce jako posudková lékařka ČSSZ. Posudková komise MPSV však na rozdíl od předchozích posudkových lékařů stanovila pokles pracovní schopnosti žalobce o 35 % z důvodů uvedených výše. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce dosahuje 35 %. Žalobce tedy splnil podmínku invalidity prvního stupně dle zákona o důchodovém pojištění, neboť dosáhl minimální potřebné míry poklesu pracovní schopnosti o 35 %.
28. Soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem posudkové komise, který ostatně nebyl žádným z účastníků řízení nikterak zpochybňován, poté co s ním byli seznámeni. Proto s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je zčásti důvodná, a to ve vztahu k výroku II. napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z posudku posudkové lékařky ČSSZ, který neodpovídal úplně zjištěnému skutkovému stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Naproti tomu soud

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

shledal žalobu nedůvodnou ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí, kterým byly zamítnuty žalobcovy námitky a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o invaliditě prvního stupně, když Posudková komise MPSV dospěla ve svém posudku ke shodnému závěru.

29. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zčásti zamítl, a to ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí, zatímco ve vztahu k výroku II. napadené rozhodnutí pro vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Žalovaná tedy bude vycházet z toho, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v prvním stupni invalidity. Z pohledu soudu žalovaná již de facto nemusí činit v dalším řízení žádné úkony, když výrok II. napadeného rozhodnutí byl zrušen, čímž by mělo dojít k obnovení výplaty invalidního důchodu prvního stupně ve prospěch žalobce.
30. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Je zřejmé, že oba účastníci byli v řízení úspěšní částečně. Žalobce byl úspěšný v tom směru, že mu nebude odebrán invalidní důchod prvního stupně, avšak byl neúspěšný, pokud se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí s odůvodněním, že je nadále invalidní ve třetím stupni. Dle názoru soudu byli za této situace oba účastníci úspěšní přibližně ve stejném rozsahu, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 7. ledna 2025

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.